

RUGUL APRINS

THE BURNING BUSH

Monastic Journal

SUMMER 2022

Vol. 35

No. 2

TABLE OF CONTENTS

Greetings from Mother GABRIELLA	3
The Most Powerful Woman <i>by Mother Gabriella</i>	4
Announcements	9
On the Dormition of the Mother of God <i>by St G. Palamas</i>	10
Pilgrimage Schedule	19
Mozaic Project	20

TABLA DE MATERII

Femeia cea mai slăvită <i>de Maica Gabriella</i>	12
La venerata adormire <i>de Sf Grigorie Palama</i>	17
Programul slujbelor pentru Hram	19

GREETINGS FROM MOTHER GABRIELLA

Reflecting on the beginnings of our monastery in Rives Junction, I find it hard to believe that 35 years have passed. There are times that seem we just arrived, and others seem to be so far away!

The physical development of our settlement here in Rives is visible to the physical eye, but the *organic* growth can only be visible with the eyes of the soul. If our physical growth is almost complete, our inner growth can never stop. To attain the measure of *the perfect man* is a high goal we should all strive for, but only few chosen ones can achieve it; for the rest of us it is a continuous struggle. Each one of us is responsible not only for self but also for the community at large. At this junction in time we ask ourselves if we have, for the past 35 years, inspired spiritual growth for those in need? Our responsibility is greatly weighing on our shoulders. I remember how fearful I was when Mother Benedicta realized she could no longer fulfill her obligation as abbess and spiritual leader and passed on to me the shepherding staff!

Mother Benedicta passed away 17 years ago, and Fr Roman 7 years ago. However, their legacy continues. It was Mother Benedicta's determination, knowledge, and love for God and the Theotokos that was the driving force behind the desire to establish a monastic community in a far distant land from where her roots were. And like the Theotokos she listened to the call of God. Her vision was supported and continued by Fr Roman, who believed that for America to have its own Orthodox tradition, each ethnic group should bring its contribution.

In 1958, in a letter to Fr Sophrony—now canonized saint—Fr George Florowsky wrote: "Spiritual life, of course is more important, but without theological culture and a high level of inner cultivation the historical mission of the Church cannot be accomplished, especially in time of general crisis and disintegration of culture, such as we are going through right now." Today, we continue to see a disintegration of culture, but we also see there are many devout Christians who shine as stars in the dark night of ignorance, with the grace of the Holy Spirit.

So in the moments when we feel anxious and worried, let's remember the words of Christ: "***Do not fear little flock.***"

With blessings and prayers,

Mother Gabriella

The Most Powerful Woman Virgin Mary, the Mother of God The Timeless Role Model

How can we not praise you O Mother of God, whom all creation praises!
(From the Paraklesis to the Mother of God).

The Gospel of St Luke tells us how Mary after receiving the visit from the Archangel Gabriel, ran to Elizabeth—her cousin—to share the good news. Elizabeth calls her the *Mother of my Lord* and the Virgin Mary says to Elizabeth: “My soul magnifies the Lord, and my spirit rejoices in God my Savior; because He has regarded the lowliness of His handmaiden and behold henceforth all generations will call me blessed” (Lk 1:46-48).

Two thousand years later the Virgin Mary remains the most popular woman in the world, and not only for Christians, or believers. She is the most sung, in operas, in poetry, she is depicted in art, she is a most cherished subject.

We may ask ourselves, why has she maintained her hold on most of the Western world, even in a secular age, even in the face of anti-religion propaganda, or during Communist era in Eastern and Central Europe? Jaroslav Pelican—well known theologian and former Lutheran Pastor who converted to Orthodoxy—thought that it is not because the Councils of the early Church have pronounced her doctrine and creed, but rather because she was and is in the *hearts of the people*. (The 4th and 5th Councils deal with the doctrine concerning the Theotokos, God Bearer, Birthgiver of God).

The Virgin Mary remains in history the example of what it means to be a woman; she is the Woman *par excellence*. She is the symbol of the attributes of God, He Who is beyond all gender; for through her “the divine power”—wrote St Gregory of Nyssa—“though is exalted far above our nature and inaccessible to all approach, like a tender mother who joins in the inarticulate utterances of her babe, gives to our nature what is capable of receiving; and thus in the manifestations of God to humanity, God both adapts to humanity and speaks in human language” (Against Eunomium II).

Another dimension of her significance is pedagogical. Throughout most of the history of Christian education, the lives of the saints served as patterns of character; among these the life of the Virgin Mary occupied a unique position corresponding to her unique place in the plan of God for the salvation of the world. She embodies all of the Christian virtues, those that are defined in the New Testament as theological virtues: faith, hope and charity, as well as

those that are often referred to as cardinal virtues: temperance and prudence, justice and fortitude. All these virtues are fundamental to moral teaching. For the saints and especially for the Virgin Mary, these virtues are there not only to be cherished and admired, but to be imitated.

Above all she serves as the model of the fundamental Christian virtue—and particularly of the monastic one—the virtue of humility. St Augustine says: “all strength lies in humility, because all pride is fragile; the humble are like a rock: the rock seems to lie downwards, but nevertheless it is firm” (Exposition on the Psalms).

At the time of the Annunciation, not only the fulfilment of God’s will was made manifest, but also that of mankind. Since the fall man was not fulfilled, he could not reach his potential. He had to be re-created. Actually, we say that God became incarnate not to make us better but to make us *a new people*.

The Theotokos was prepared to receive the Christ child. This is a lesson to us to be ready to receive Christ in our hearts, and especially to receive Him in the Holy Eucharist. He offers Himself to us first, so we need to offer something back to Him. This practice has existed from the beginning of time; Joachim and Ana have received the gift of a child, than they offered her back to God.

St Nicholas Kabasilas explains how the Virgin Mary by her way of life has attracted God's attention to her. She was pleasing to Him, and He chose to be incarnated in her. God came on earth, to forgive us and to restore man’s relationship between father and son, mother and daughter. All healthy relationships between parents and children are in God.

Lessons we are being taught

Mary teaches total surrender and obedience to God’s will. Her famous words should become ours also: “behold the handmaid of God, be unto me according to Thy will” (Luke 1:38).

In the Jewish tradition bearing a child out of wedlock was punished by being stoned, so she was taking a risk. It was shameful for a virgin to bare a child. Even Joseph was troubled and was contemplating to put her away secretly. But she had the freedom to choose! And she chose to cooperate with God.

We too have the freedom to choose and we make choices every day; the difference, however, is that *sometime we accept* the will of God, and *sometime we do not*. If we love Him, we will trust Him. To accept His will implies we trust Him! Mary loved God and accepted His will voluntarily, and as a conse-

quence she also suffered when she saw her Son on the Cross. Love means sacrifice. When we sacrifice ourselves for the sake of love, we will suffer pain, not necessarily physical pain, but rather spiritual, emotional, pain as the Mother of God had suffered when she saw Christ on the Cross. All mothers can relate to her in time of sorrow since she had suffered a greater pain than anyone else. Concerning this St Silouan of Mt Athos writes: “We cannot understand such things because we have little love in us for God and for man. Small and of no account is my mind and my heart, but my soul rejoices concerning the Mother of God. My soul fears to speak, but love constrains me to tell my gratitude for her compassion... she sorrows over sinners who do not repent. I had experience with this.” (Arch. Sophrony, *Wisdom from Mount Athos*, SVS Press, 1974, pg 57).

Concern for the world

At the wedding in Cana, where Jesus and His mother were invited, she noticed that there was a problem. Generally speaking, mothers usually are the ones to notice when there is a problem; it is a God given quality. She was concerned for those at the wedding feast, so she approached her Son and asked Him to do something about it. Even though Jesus says “Woman, what does your concern has to do with Me” (Jn 2:4), she trusts that He will do something, because she tells the servants: “Do whatever He tells you to do” (Jn 2:5). These are Mary's last recorded words that show that she intercedes for us before Christ. She prays for everyone, but the prayers will be answered only if we do what He tells us to do! Be obedient to Him!

Salvation is communal

After she received the news from the Archangel Gabriel, she ran to Elizabeth, her cousin, to tell her the news, to share the joy! She could not contain herself! It is important for our salvation to understand that salvation is communal! We belong to one another, and all belong to Christ, as St Paul says: “Or do you not know that your body is the temple of the Holy Spirit who is in you, whom you have from God, and you are not your own? For you were brought at a price” (1 Cor 6:19). St Silouan says: the soul that loves her brother, is blessed because our brother is our life. (cf. Arch. Sophrony, *Wisdom from Mount Athos*, SVS Press, 1974). Let's be eager to share the good news with others as Mary did.

The example of the perfect union between man and God

Mary is the *bush* Moses saw burning and not being consumed. There is an Akathist dedicated to her as being the Burning Bush, highlighting the perfect union of man with God: “Because only in you as never before the heart of man and the heart of God have beaten and beat together as one” (S. Tudor, Akathist to the Burning Bush, translated). We know that the heart of the mother and the heart of the baby in the womb have the same rhythm. St Symeon the New Theologian tells us that a Christian should feel the presence of God as a woman feels the baby in her womb. This is a great mystery and the Mother of God shows us that this is possible.

Prototype of virgins and mothers

Virginity is not only of the body but also of the mind and heart. The purity of mind and heart makes a person truly virgin. This is more difficult to achieve than the purity of the body. One way to start practice virginity and purity is by guarding the senses: abstinence; personal physical discipline through fasting and prayer; concern for neighbor; vigilance of mind, all these help us become pure! This is why Lent is called a *time of purification*. It was in the desert that the Israelites were prepared to enter the promised land.

There are only very few saints that have been named *virgin saints*; one of them is St John the Theologian.

Finally, we call the Virgin the prototype of the Church. The Church is the mystical body of Christ made up of the living members with Christ as the head. St Paul writes: “Do you not know that you are the temple of God and that the spirit of God dwells in you?” (1 Cor 3:16). God does not live in temples made by human hands. We cannot do to our bodies what we want, since we do not belong to ourselves.

We venerate the Mother of God, not for her physical beauty or social status, intelligence or any other reasons, but rather for her humility and love; she teaches us perfect humility, obedience, and unity with the Creator. As a good mother she intercedes for us. It is a comfort beyond words to have her as a mother, to have her as a guide, as one who can put in a good word, for protection in time of danger or fear, in loneliness and distress. But perhaps our most powerful consolation, is to have her as an advocate before the throne of God.

From the Feast of her *Falling Asleep* we learn that in being raised from the dead and taken up to heaven before the second coming, Christ shows us how

He rewards His chosen ones. In the Gospels we don't find Christ praising His mother, or giving her as a good example, but He shows His love for her, by receiving her soul into His arms at her repose and placing her at His right hand in the Kingdom of Heaven.

The Christian perspective

From the Christian moral perspective, we have a responsibility to better ourselves, to contribute to the betterment of the society we live in; this is what *love your neighbor as yourself* means. How can we show love and build or encourage anyone if we don't better ourselves first? If we don't, it means that we not only fail ourselves, but we fail those around us. As human beings we need encouragement, we need role models to follow and to be encouraged to aim higher. Aim high and start making small steps. Even one small change is an important step, an improvement.

As Orthodox, and especially as Orthodox women, we might be inclined to *claim* the Theotokos as *ours*. If we have the courage to do that, then we have to make sure that we know her well! We know who she is, know her life, pray to her and follow her example. We also must make her known to others, *share* her as she showed us the *gift* of sharing. A *gift* that is not shared is forgotten, it dies, it will not grow. A *gift* that is not shared is not appreciated; If we don't appreciate the *gift*, we don't appreciate the giver either.

My prayer is that we all cherish her, as a gift given to us by God; we ask for her constant intercessions, make her known to our daughters, to our sisters.

Beloved of the monastics

The Virgin Mary is beloved by the monastics precisely for her example of pure prayer and contemplation. Monasteries are called *gardens of the Mother of God*. In the icon of the Platytera, her outstretched arms invite all of us to be bearers of God. She shows us that we too can have our arms open to embrace others in our hearts. From the hymns of the Feast of the Entrance of the Virgin Mary in the temple—a less known feast perhaps—we learn her joy, love of prayer and contemplation was from a very young age. She was only three years old when she was taken to the temple. She went into the Holy of Holies dancing with joy; she withdrew into the silence of the temple to prepare herself for what she was called to do. It is in silence we can discover ourselves; in quieting our bodies and our minds, we hear the voice of God. St Luke tells us

in his Gospel how she treasured everything in her heart.

Great Lent journey

During Great Lent she journeys with us and is present in many hymns and especially in the Salutations on Fridays, the Feast of the Annunciation and the celebration of the Akathist hymn on the Saturday of the fifth week.

During Great Lent we meet also St Mary of Egypt. It is through the help of the Mother of God that this Mary was able to change her way of life. We read in the story of her life: “But always I turned the eyes of my mind to my Protectress, asking her to extend her help to one who was sinking in the waves of the desert. I always had her as my Helper and the Acceptor of my repentance. Thus, I lived for seventeen years amid constant dangers. And since then, even till now the Mother of God helps me in everything and leads me as it were by the hand.”

Mother GABRIELLA

Adapted from a retreat for Antiochian Women

March 27, 2021 on Zoom.

ANNOUNCEMENTS

ORTHODOX WOMEN IN HEALING MINISTRIES RETREAT

September 30th - October 1st

For details and registration see: www.owhm.org

CLERGY WIVES RETREAT

October 7th to October 9th

For details and registration contact Mat. Jeanine Frigerio

FALL WORK DAY

October 29, 2022

Time: 10:00 am to 4:00 pm

ON THE DORMITION OF MARY THE MOTHER OF GOD

"As a result of this, her death, too, was life giving and led to heavenly, immortal life, and its day of remembrance is a joyful holiday and worldwide festival. Not only does it renew the memory of the wonders of the Mother of God, it also commemorates the unheard-of in which all the holy Apostles were gathered from every country to her sacred funeral, the hymns of divine revelation sung on that occasion by these inspired men, the attendance of angels, singing and ministering around her. They escorted her and followed behind, they aided or opposed, protected and defended, and with all their might assisted in deed and song, those who in any way revered that body which had held God and is the starting point of life, the saving remedy of our human race, solemnly chosen from the whole Creation. On the other hand, they secretly fought and opposed the Jews when they insulted her and rebelled against God in thought and deed. The Lord of Hosts, meanwhile, the Son of the Ever-Virgin, was invisibly present, honoring His Mother's departure. Into His hands she entrusted her God-bearing spirit, and through Him her body, her spirit's companion, was soon translated into a heavenly place of eternal life, as rightly befits her whole life from the very beginning.

In ancient times there were many who attained to divine favor, glory and power. As David says: 'How precious are thy friends unto me, O God! How great is their authority! If I should count them they are more in number than the sand' (Ps 139: 17-18). According to Solomon, 'Many have acquired riches, and many daughters have acted with power, but she excels and outdoes them all,' to an inexpressible degree (cf. Prov 31:29). Standing between God and the whole human race, she alone made God a son of man, and men sons of God, rendered the earth heaven and made mankind divine. She alone among women was declared the Mother of God by nature transcending every nature. Through her unutterable childbearing she became Queen of all Creation in this world and beyond, and through herself she raised up those below her, and made her subjects heavenly instead of earthly. She shared in the noblest honor, the most sublime power and the ordination bestowed from heaven through the divine spirit (cf. Acts 1:14), and was set high above all, the supremely blessed Queen of a blessed race.

Today she has moved from earth to heaven, and now has heaven too as a fitting dwelling-place, a palace meet for her. She has stood on the right hand of the King of all, clothed in vesture wrought with gold, and arrayed in diverse colors, as the Psalmist and Prophet says of her (cf. Ps 45:9); and you should take this garment interwoven with gold to mean her divinely radiant body, adorned with every type of virtue. For at the present, she is the only one who has a place in heaven with her divinely glorified body in the company of her Son. Earth, the grave and death could not ultimately detain her life-giving body, which has held God and been a more beloved habitation for Him than the heaven of heavens. For if a soul which has the grace of God dwelling within it goes up to heaven when released from this world, as we believe and is evident on many accounts, how can that body which not only received within it the pre-eternal, only-begotten Son of God, the ever-flowing Fount of Grace, but was also plainly seen to bear Him, fail to be taken up from earth to heaven? Could she who, when only three years old, before the heavenly Child had dwelt within her and been clothed by her in flesh, lived in the Holy of Holies, and who became excellent and truly heavenly even in her body through many great works, afterwards became earth subject to corruption? How could this seem reasonable to people who take a rational view?

It was right, therefore, that the body which brought forth the Son should be glorified with Him in divine glory, and that the Ark of Christ's holiness should arise with Him Who rose on the third day as the Prophet sang (cf. Ps 132:8). The linen cloths and winding sheets left behind in the tomb, which were all that those who came to look for her found there, proved to the disciples that she too had risen from the dead, just as was earlier the case with her Son and Lord (cf Lk 24:12; Jn 20:5-7). It was not, however, necessary for her, as it was for her Son and God to stay for a while longer on earth, so she was taken up directly from the grave to the heavenly realm, whence she sends bright shafts of holy light and grace down to earth, illuminating all the space around the world, and is venerated, admired, and hymned by all the faithful".

Exerpts from Mary the Mother of God, Sermons by St Gregory Palamas, On the Dormition, Mount Tabor Publishing, 2005, pg 71-74.

FEMEIA CEA MAI SLĂVITĂ DIN LUME

Evanghelia Sf Luca ne spune că Maria, după ce a primit vizita Arhanghelului Gabriel, a alergat la Elisabeta—ruda ei—pentru a-i împărtăși veștile bune. Elisabeta o numește ”maica Dumnezeului meu,” iar Sf Fecioară spune Elisabetei: ”Mărește sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat sufletul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor fericii toate neamurile” (Luca 1:46-48).

Două mi de ani mai târziu, Fecioara Maria rămâne femeia cea mai slăvită din lume, nu numai pentru creștini sau cei credincioși. Maica Domnului este subiectul cel mai iubit și preferat atât în muzică, operă, poezie, artă. Și atunci ne întrebăm cum și-a păstrat ea influența asupra lumii occidentale, într-o lume atât de secularizată, în pofida propagandei anti-religioase sau chiar în perioada comunistă din Estul și Centrul Europei? Jaroslav Pelikan—renumit teolog și fost Pastor Luteran care s-a convertit la ortodoxie—crede că nu este datorită sinoadelor Bisericii primare care au stabilit doctrina și crezul ei, ci pentru că ea a fost și continuă să fie în inima poporului. (Sinodele 4 și 5 se ocupă cu doctrina Maicii Domnului, Născătoarea de Dumnezeu).

Fecioara Maria rămâne în istorie exemplul a ceea ce înseamnă a fi femeie; ea este femeia *par excellence*; este simbolul însușirilor lui Dumnezeu, Cel care este fără gen; căci prin ea ”puterea cerească”—spune Sf Grigorie de Nyssa—”deși este mult deasupra naturii noastre și inaccesibilă oricărei apropieri, ca o mamă blândă care ia parte la găngurerile copilului ei, dă naturii noastre ceea ce este capabilă să primească; și astfel, felul în care Dumnezeu se înfățișează oamenilor, El se adaptează și vorbește limba lor” (În potriua lui Eunomiu II).

O altă dimensiune a importanței ei este de natură pedagogică. De-a lungul secolelor, educația creștină a folosit modelul vieții sfinților și printre aceștia, viața fecioarei Maria a ocupat un loc unic, corespunzător cu locul ei unic în planul lui Dumnezeu pentru mântuirea lumii. În ea sunt întruchipate toate virtuțile creștine, acelea care sunt descrise în Noul Testament ca fiind virtuți teologice, credința, speranța și milostenia, precum și virtuțile cardinale, cum-pătarea, prudența, dreptatea și tăria morală. Toate aceste virtuți stau la baza educației morale. Atât cât pentru sfinți, cât și pentru Fecioara Maria, aceste virtuți nu sunt pentru a fi admirate și îndrăgite, ci pentru a fi imitate.

Mai presus de toate însă Maica Domnului este modelul creștin fundamental—și în particular monastic—al virtuții smereniei. Sf Augustin spune ”toată

puterea este în smerenie, pentru că mândria este fragilă; cei smeriți sunt ca piatra: piatra pare a sta întinsă pe jos, dar este solidă” (Expunere la Psalmi).

La timpul *Bunei Vestiri*, nu numai voia lui Dumnezeu a fost evidentă, dar și cea a omenirii. De la căderea strămoșilor omul nu a fost împlinit, nu și-a putut atinge potențialul. A fost necesar ca el să fie recreat. Dumnezeu nu S-a întrupat pentru a ne îmbunătăți ci pentru a ne transforma într-un *om nou*.

Maica Domnului a fost pregătită să primească copilul Hristos. Acesta trebuie să fie un îndemn pentru noi să fim gata să primim pe Hristos în sufletul nostru și mai ales să Îl primim prin Sfânta Împărtășanie. El este Cel care ni se oferă primul, iar noi trebuie să Îi oferim ceva înapoi. Acest lucru s-a practicat de la începutul veacurilor; Ioachim și Ana au primit darul de a avea un copil, iar ei l-au oferit înapoi lui Dumnezeu.

Sfântul Nicolae Cabasilas explică cum Fecioara Maria a atras atenția lui Dumnezeu prin felul ei de viață. Acest lucru a fost plăcut Lui și astfel El S-a întrupat în ea. Dumnezeu a venit pe pământ ca să ne ierte și să restabilească legătura dintre tată și fiu, mamă și fiică.

Învățăturile pe care le primim

Maria ne învață totala abandonare și ascultare a vocii lui Dumnezeu. Cuvintele ei trebuie să devină și ale noastre: ”Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!” (Luca 1:38).

A da naștere unui copil în afara căsătoriei, în ochii lumii din acea vreme, era o rușine. Până și Iosif a fost tulburat. Dar Maria având libertatea să aleagă, a ales să coopereze cu Dumnezeu, asumându-și un mare risc. La fel și noi avem libertatea să alegem și facem alegeri zilnice; diferența însă este că noi *uneori* acceptăm voia lui Dumnezeu iar *alteori* nu. Dacă Îl iubim pe Dumnezeu, avem încredere în El. A-I accepta voia înseamnă a avea încredere. Maria a iubit pe Dumnezeu și a acceptat voia Lui; dragostea implică sacrificiu. Atunci când ne sacrificăm din dragoste, vom și suferi, nu neapărat suferință fizică ci mai mult suferință psihică și emoțională, același fel de suferință pe care a simțit-o Maria când a văzut pe fiul ei răstignit pe Cruce. Toate mamele se pot raporta la ea în momentele de suferință. Suferința ei a fost mai mare decât a oricui altcuiva. Despre asta, Sf Siluan Atonitul scrie: ”Noi nu putem înțelege aceste lucruri pentru că avem foarte puțină dragoste pentru Dumnezeu și pentru om. Mică și fără importanță este mintea și inima mea, dar sufletul meu se bucură cu privire la Maica Domnului. Îmi este teamă să vorbesc, dar dragostea mă obligă să

îmi exprim recunoștința pentru mila ei... ea suferă din pricina celor care nu se căiesc pentru păcatele lor. Eu am avut această experiență” (Arch. Sophrony, *Wisdom from Mount Athos*, SVS Press, 1974, pg 57).

Grija pentru aproapele

La nunta din Cana, unde Iisus a fost invitat împreună cu mama Lui, ea a băgat de seamă că era o problemă. Fiind cu grijă pentru oaspeții prezenți, s-a adresat fiului ei rugându-L să facă ceva. Dar cu toate că Iisus spune: ”ce ne privește pe mine și pe tine, femeie? Încă nu a venit ceasul Meu” (Ioan 2:4), ea are încredere că El va face ceva, spunând slujitorilor: ”Faceți orice vă v-a spune” (Ioan 2:5). Acestea sunt ultimele cuvinte înregistrate ale Mariei care ne arată că ea intervine pentru noi la fiul ei. Ea se roagă pentru toată lumea, dar răspunsul la rugăciuni depinde și dacă noi facem ceea ce El ne cere a face!

Mântuirea este de obște

După ce a primit vestea de la Arhanghelul Gabriel, Maria a alergat la Elisabeta să-i împărtășască vestea cea bună. Este important pentru mântuirea noastră să înțelegem că nu ne mântuim individual. Noi aparținem unul altuia și toți suntem ai lui Hristos după cum spune Sf Pavel: ”Sau nu știți că trupul vostru este templu al Duhului Sfânt care este în voi, pe care-L aveți de la Dumnezeu și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu preț” (1 Cor 6:19). Iar Sf Silvan spune că sufletul care își iubește fratele este fericit, pentru că fratele nostru este viața noastră (cf. Arch. Sophrony, *Wisdom from Mount Athos*, SVS Press, 1974).

Legătura perfectă dintre om și Dumnezeu

Maria este *rugul* pe care l-a văzut Moise și care ardea dar nu se consuma. Poetul și ieromonahul Daniil—cunoscut sub numele de Sandu Tudor—a scris un acatist dedicat Maicii Domnului, prin care scoate în evidență uniunea perfectă dintre om și Dumnezeu: ”Cununa laudelor o ai, pentru aceasta, Prea Curată/ Fiindcă în tine doar, ca niciodată,/Inima omului cu inima Domnului/Au bătut și bat laolaltă” (Icos 8). Este știut că inima mamei și inima pruncului din pântecul ei au același ritm. Sf Simeon Noul Teolog ne spune că un creștin trebuie să simtă prezența lui Dumnezeu la fel cum femeia simte prezența pruncului în pântecul ei. Maica Domnului ne arată că acest mare mister este posibil.

Prototipuri de mame și fecioare

Fecioria nu se referă numai la trup, ci și la minte și suflet. Curățenia minții și a sufletului este ce face ca persoana să fie cu adevărat feciorelnică. Aceasta este mai greu de realizat decât fecioria trupească. Un mod prin care putem începe a dezvolta curățenia sufletului este prin paza simțurilor: abinență; disciplină personală cu post și rugăciune; dragostea pentru aproapele; vigența minții, toate acestea ne ajută să devenim cu adevărat curați. Deaceea se spune că postul este un timp de purificare. Israeliții în deșert s-au purificat pentru a intra pe pământul făgăduinței. Între sfinți, puțini sunt cei care sunt numiți sfinți feciorelnici. Unul dintre aceștia este Sf Ioan Teologul.

Fecioara Maria este deasemenea considerată prototipul Bisericii. Biserica este Trupul Tainic al lui Hristos alcătuit din membrii vii iar Hristos este capul. Sf Pavel spune: "Nu știți oare, că voi sunteți templu al lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?" (1 Cor 3:16). Dumnezeu nu sălășluiește în temple făcute de mâna omului. Noi nu putem face cu trupul nostru ce dorim pentru că noi nu ne aparținem nouă.

Noi nu o slăvim pe Maica Domnului pentru frumusețea ei fizică sau pentru poziția ei socială, pentru inteligență sau oricare alte motive, ci pentru smerenia și dragostea ei; ea ne învață smerenia desăvârșită, ascultarea și unirea cu Hristos, și ca o bună mamă, intervine pentru noi. Este o mângâiere deosebită a o avea pe ea ca mamă, îndrumătoare, protecție în timp de pericol și teamă, sau atunci când suntem singuri și deznădăjduiți. Dar consolarea cea mai mare este de a o avea pe ea *mijlocitoare* în fața tronului lui Dumnezeu.

La Praznicul Adormirii aflăm că Maria a fost sculată din morți și dusă la cer înainte de a doua venire a lui Hristos, arătându-ne astfel cum îi răsplătește El pe aleșii Săi. În Sfânta Scriptură Hristos nu aduce slavă maicii Sale și nu o prezintă ca pe un exemplu, dar Își arată dragostea pentru ea primind sufletul ei în brațele Lui și așezând-o pe ea la dreapta Sa în Împărăția Cerului.

Perspectiva creștină

Din punct de vedere creștinesc noi avem responsabilitatea de a ne îmbunătăți în primul rând pe noi înșine și deasemenea de a contribui la îmbunătățirea societății în care trăim; asta înseamnă *să îți iubești aproapele ca pe tine însuși*. Cum putem să arătăm dragoste și să încurajăm pe alții dacă nu ne îmbunătățim noi înșine? Dacă nu, ne dezamăgim și pe noi și pe cei din preajma noastră. Noi oamenii avem nevoie de încurajare, de modele pe care să le urmăm pentru

a ne ridica tot mai sus. Să năzuim cât mai sus și să începem urcușul cu pași mărunți. Până și o schimbare pozitivă cât de mică este un pas în direcție bună, o îmbunătățire.

Ca ortodocși, și mai ales ca femei ortodoxe avem tendința de a ne asuma pe Maica Domnului ca fiind a noastră; dacă avem curajul să facem acest lucru atunci trebuie să fim sigure că o cunoaștem foarte bine, că știm cine este, îi cunoaștem viața, ne rugăm ei și îi urmăm exemplul. Deasemenea trebuie să o facem cunoscută și altora, să împărtășim darul. Un dar care rămâne ascuns este uitat, nu crește și moare. Dacă nu apreciem darul nu putem aprecia nici pe cel ce dăruiește.

Mult iubită de călugări

Maica Domnului este iubită de călugări tocmai pentru exemplul ei de curată rugăciune și contemplație. Mănăstirile sunt supranumite *grădini ale Maicii Domnului*. În icoana Maicii Domnului *Platitera*—Cea mai înaltă decât cerurile—brațele ei întinse ne invită pe toți să fim purtători de Dumnezeu. Ea ne arată cum și noi putem să avem brațele deschise pentru a primii pe alții în inima noastră. Din cântările praznicului Intrării Maicii Domnului în Biserica—o sărbătoare mai puțin cunoscută—aflăm că bucuria, contemplația și dragostea pentru rugăciune le-a posedat de la o vîrstă fragedă. Ea a fost dusă la templu la vârsta de trei ani; a intrat în Sfânta Sfintelor dansând cu bucurie; s-a retras apoi în liniștea templului ca să se pregătească pentru ce a fost chemată. Numai în liniște ne putem descoperi pe noi înșine; în liniștea sufletului și a minții putem auzi glasul lui Dumnezeu. În Evanghelia sa, Sf Luca spune despre Maica Domnului cum ea *cugeta toate în inima ei* (cf. Luca 1:38-49).

În timpul Postului Mare întâlnim și o altă Marie, Sf Maria Egipteanca care cu ajutorul Maicii Domnului și-a schimbat felul de viață. În descrierea vieții ei stă scris: ”Totdeauna mi-am întors privirile către protectoarea mea, rugând-o să ajute pe cea care se scufunda în valurile deșertului. Am avut-o totdeauna ca ajutor și ca cea care mi-a primit pocăința. Astfel am trăit timp de șaptesprezece ani înconjurată de pericole. Și de atunci și până acum, Maica Domnului mă ajută în toate și mă călăuzește ca și cum m-ar duce de mână.”

Rugăciunea mea este ca noi toți să o îndrăgim ca pe un dar de la Dumnezeu, să ne rugăm ei și să o facem cunoscută tuturor.

LA VENERATA ADORMIRE

Deaceea și moartea ei a fost purtătoare de viață, mutând-o la o viață cerească și nemuritoare și aducerea aminte de ea e o sărbătoare de bucurie și un praznic a toată lumea, care înnoiește nu numai aducerea-aminte de lucrurile minunate ale Mamei lui Dumnezeu, dar adaugă și adunarea comună și nouă din fiecare neam a sfinților apostoli la sfânta ei îngropare, imnele dumnezeiești cântate pentru ea de aceștia inspirați de Dumnezeu, venirile, corurile și liturgiile îngerești pentru ea, aceia însoțind, urmând, conlucrând, opunându-se, apărând și apărându-se, colaborând și cântând cu toată puterea împreună cu cei ce venerau prin toate acel trup obârșie a Vieții și receptacol al lui Dumnezeu, luptându-se și opunându-se mâinii ascunse a iudeilor care se porniseră și se sculaseră cu mână și socotință luptătoare împotriva lui Dumnezeu, Însuși Domnul Savaot și fiul acestei Pururea Fecioare fiind prezent și dând Mamei Lui cinstirea ieșirii, fiindcă în mâinile Lui a fost depus duhul ei purtător de Dumnezeu, prin care nu mult după aceea și trupul însoțit cu el s-a mutat într-un loc cu viață veșnică și ceresc pe drept cuvânt și într-un mod corespunzător până acum pârgăi ei.

Căci mulți dintre cei din veac au dobândit o favoare, o slavă și putere dumnezeiască, cum spune și David: ”Prietenii Tăi Dumnezeule, au fost foarte cinstiți de mine și stăpânirile lor s-au întărit foarte; îi voi număra și se vor înmulți mai mult decât nisipul mării” (Ps 138:17-18), iar Solomon zice: ”Mulți și-au agonisit bogăție și multe fiice au făcut putere, dar aceasta le întrece și le-a întrecut pe toate” (Pr 31:29).

Fiindcă ea singură stând între Dumnezeu și neamul omenesc, pe Dumnezeu L-a făcut Fiu al omului, iar pe oameni fii ai lui Dumnezeu, făcând pământul cer și îndumnezeind neamul omenesc; și Ea singură dintre toate femeile s-a arătat Mamă a lui Dumnezeu din fire mai presus de orice fire, iar prin negrăita ei naștere a fost Împărăteasă a toată făptura din lume și mai presus de lume; și astfel, înălțându-i prin ea pe cei de sub ea și arătând cerească în loc de pământească ascultarea de pe pământ, împărtășindu-se de o demnitate superioară și de o putere mai înaltă și de alegerea din ceruri prin Duhul dumnezeiesc, a fost așezată Împărăteasă mai înaltă decât cele înalte și preafericită a unui neam fericit.

Având acum drept locuință cuviincioasă cerul, ca un palat împărătesc cuvenit ei, în care a fost mutată de pe pământ astăzi, stă de-a dreapta Ato-tîmpăratului înveșmântată multicolor în haină aurită cum vorbește despre ea psalmistul profet (cf. Ps 44:11). Iar prin haină aurită înțelege acel trup al ei cu strălucire dumnezeiască multicolor prin diversele virtuți. Căci ea singură are acum împreună cu trupul ei slăvit de Dumnezeu un loc în cer împreună cu fiul ei; pentru că pământul, mormântul și moartea nu au putut ține până la sfârșit un trup obârșie de Viață și receptacul lui Dumnezeu, un sălaș mai iubit decât un cer și cerul cerurilor. Căci dacă un suflet, care are locuind în el harul lui Dumnezeu, urcă la cer când se desface de cele de aici, precum s-a făcut arătat prin multe și credem, cum atunci nu a fost luat de pe pământ la cer trupul care nu numai că a primit în el însuși pe Dumnezeu Cel mai înainte de veci și Fiul Unul-Născut al lui Dumnezeu, izvorul veșnic al harului, dar s-a arătat și născător al Lui? Cum ar fi putut deveni pământ supus stricăciunii ea care, fiind în vârstă de doar trei ani și neavând încă sălășluind în ea pe Cel mai presus de ceruri, și fără să-L fi adus pe lume purtător de trup, a locuit în Sfânta Sfintelor și care prin astfel și atât de mari lucruri a devenit supradesăvârșită și după trup și cu adevăr supralumească?

De aceea pe drept cuvânt trupul care a născut e slăvit cu o slavă cuvenită lui Dumnezeu împreună cu Cel Născut din ea și, potrivit cântării profetice, chivotul sfințirii Lui se scoală/învie (cf. Ps 131:8) împreună cu Hristos Cel înviat mai înainte a treia zi; iar înfățișare a învierii și a ei din morți se fac pentru învățăcei giulgiurile și cele de îngropare lăsate singure în mormânt și găsite singure în el de cei ce au venit să o caute, ca și mai înainte la Fiul și Stăpânul ei.

Nu a fost nevoie ca ea să mai petreacă pe pământ ca Fiul și Dumnezeul ei; deaceia a fost luată îndată din mormânt în locul supraceresc, de unde fulgeră iarăși spre pământ luminile și harurile ei foarte strălucitoare și foarte dumnezeiești, luminând de acolo tot ocolul pământului, închinată, admirată și lăudată de toți credincioșii.

Diacon Ioan Ică Jr, Maica Domnului în teologia sec. XX și spiritualitatea isihastă a sec XIV, Sf. Grigorie Palama, Omilia 37, pg. 424-427,

**35th ANNUAL PILGRIMAGE
FEAST OF THE DORMITION**

15 AUGUST 2022

**PRESIDING HIERARCH
Most Reverend MICHAEL
Bishop of New York and New Jersey
Orthodox Church in America**

PILGRIMAGE SCHEDULE

Saturday August 14

6:00 pm Vigil of the Feast with Lamentations

Sunday August 15

9:00 am Akathist, Hours and procession to the pavillion

10:00 am Hierarchal Divine Liturgy

2:00 pm Holy Unction Service

We ask that guests bring their own lunch.

The monastery will provide refreshments, coffee and sweets.

**For any special announcements please check our website at:
www.dormitionmonastery.org**

MOZAIC PROJECT

We have been asked many times what is the future of the unfinished spaces around the outside of the church. Those have been designed to be filled with mosaics.

We are excited to announce the start of the mosaics project for the outside of the church.

The first phase includes the East wall. The three main panels will represent the Dais: Christ, the Theotokos and Saint John.

The cost of each full figure pannel is \$ 10,000.00

The work is scheduled to begin this Summer and it will take over a year to complete.

Anyone desiring to participate should mark their donations "mozaic work"

